

[Valbak.]

lem af folketinget Kaj Rasmussen, Odense: „Jeg tør ikke sige, hvor mange gartnere, hvor mange købmænd og andre selvstændige der har måttet indstille driften i Odense, men det er mange.“

Dette kun for lige at indlede med at markere gennem disse tilfældige udklip fra dagspressen nogle af de grupper, som vi i særlig grad har haft i tankerne. Hertil kan føjes andre som ældre og revalidender, og jeg erkender, at dette er eksempler. Jeg er ganske enig med socialministeren i, at der er flere andre grupper, der kan være tale om at inddrage under en sådan ordning med en omstillingsydelse.

Jeg synes nok, at disse udklip viser, at en løsning på dette problem er noget, der hæster. Spørgsmålet har da været og er: hvordan kan man udfylde dette hul i vort sociale sikkerhedssystem? Det er jo rigtigt, at SF's forslag af 1968-69 var et bud på, hvordan man kunne gøre dette. Man foreslog en førtidspension normalt fra 60 års alderen. Det er også rigtigt, at vi for godt et års tids siden drøftede sagen på grundlag af et forslag fra socialdemokratiet, der også pegede på førtidspensionen som midlet, her normalt fra 55 års alderen. Det var ved denne lejlighed, at vi kom ind på at berøre, om det begreb, som man havde hørt om fra Sverige, omstillingsydelsen, måske kunne være et alternativ, og den anden mulighed eller et hovedmiddel i arbejdet for at få udfyldt dette hul.

Jeg vil gerne sige her, at jeg godt erindrer, at jeg dengang sagde noget om, at når der som oplyst af socialministeren lige var nedsat en teknikergruppe under socialreformkommissionen, så ville det være rimeligt, at man fik en overvejelse af, hvorvidt omstillingsydelsen måske ville være et bedre middel til at klare problemerne. Det var også under indtryk af, at der dengang var bred enighed om, at det var påtrængende at få løst dette problem, dernæst at daværende socialminister fru Nathalie Lind gav tilsagn om, at arbejdet skulle fremskyndes, og det lå i luften, at vi i løbet af nogle måneder ville kunne have et udspil fra den pågældende teknikergruppe.

Disse bemærkninger gør jeg ikke for at rette bebrejdelser mod nogen som helst. Jeg ved omtrent så godt som nogen, at man

ovre i de cirkler, vi her taler om, er ganske overordentlig hårdt belastet med en lang række forarbejder til udspil fra socialreformkommissionen, forarbejder omkring EF osv., ingen tvivl om det.

Den første grund, vi derimod har til nu at tage sagen frem igen, er den, at det års tid, der er gået siden dengang, har givet os tid til at afklare vor, dvs. mit partis, politiske stilling til dette problem, og det er den, vi har ønsket at markere og søge tilslutning til. Vi vil med andre ord tilkendegive, at vi foretrækker som et hovedmiddel til at løse disse problemer en omstillingsydelse for de grupper, som vi her tænker på.

Hvorfor foretrækker vi som middel omstillingsydelsen? Det gør vi, fordi det derved pointeres, at de pågældende principielt bevarer en tilknytning til arbejdsmarkedet med det fordelagtige perspektiv, som dette frembyder både for den enkelte og for samfundet, og dernæst fordi omstillingsydelsen ifølge sagens natur er et mere smidigt virkende middel for den enkelte og for samfundet end en fastlåsning til en førtidspension.

Man har noteret, at vi ikke har sat nogen nedre aldersgrænse for berettigelsen til at opnå en omstillingsydelse, og det er med vilje, fordi vi dermed har villet sige, at vi gerne vil have afprøvet, om der ad den vej kan opnås administrerbar større smidighed i anvendelsesområdet end gennem en ordning med en aldersgrænse, som man kender det andre steder fra. Det var den ene grund til, at vi kommer med vores forslag.

Den anden er den, at vi er kommet til en bestemt opfattelse, den nemlig, at det vil bidrage til hurtigere at få udfyldt hullet i vort sociale sikkerhedsnet på dette område, hvis der fra folketingets side gives en politisk tilkendegivelse af, hvad vi mener om en omstillingsydelse, sådan at teknikerne kan arbejde sikkert ud herfra. Vi har altså hermed søgt tilslutning til en koncentration om, at der udarbejdes forslag i detaljer om en omstillingsydelse med den bevidsthed for teknikerne, at der er politisk vilje til også at gennemføre det, hvis det tekniske er i orden.

Socialministeren var ikke enig i, at der skulle være en bevillingsramme. Vi har foreslået, at der i eksperimentfasen og kun i den skulle være en bevillingsramme. Vi kender det, jeg havde nær sagt desværre, fra nogle sociale ordninger, vi har her i landet, hvor